

573. 1/

Anders Nilsson

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

573

född 1859 i Hästskobäck å Håckeberga gods, Bara härad.

Pläggerord nr 4, Skinnunge socken, Vemmenhög
härad kallat Nyhus.

Född bost i Spörstorp, Håckeberga, Senaryps
socken, Bara härad.

Fadern hette Nils Nilsson och var hoveribonde å Hästskobäck.

Herr Holger å Härkeberga skulle ha varit en mycket storväxt mansperson. Sedan de halshuggit honom förde de honom till Malmö och satte liket på en from häst Holgers egen häst, och lät den själv gå till Härkeberga. Huvudet hade de fäst med läderremar vid kroppen. Under vägen hade huvudet kommit ur sitt läge och satt snett maken såg hästen komma på avstånd. Hon utbrast: Antingen är min herre supen, eller är han vred, ty jag ser hans huvud sitta på sned. Då hon såg att han var halshuggen befallde hon kusken köra till "froresjön". När kusken kom till en backe nära froresjön befallde hon kusken köra rakt ner i sjön. Detta gjorde han men han kastade sig själv ur vagnen och slapp att bli dränkt.

(i skogen vid Sömnastorp)
En Kvinna satt i en håltom ask och kammade
sitt barn så blodet flöt. En bonde å Härkeberga Anders Kristiansson
köpte sedermera den asken. Då han skulle fälla den sade han: "nu
ska jag se hur många dövla där e i den". Men då han fällt den. blev
han lam för alltid.

Då jag kom till Spörstorp hade de gamla husen
brunnit, Men förre innehavaren den gamle Anders berättar att i hans
ungdom kom en skogman in och stekte grodor på hans lakeugn. Skog-
mannensade intet och husfolket teg. jag såg honom ofta stå och
steka puggor, men vi så intet och när han stekt dom teg han och
gick.

55
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

573

Omkring Häckeberga slott löpte förr en svartlurvig
hund omkring och ibland gick han in i rummen. Folket blevo rädda
och betjanten sade till baronen som svara: bry durer inte om den.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVS k o g m a n n e n .

Ola Nils Bengta från Domanstorps hus hade stämt möte i Domanstorps skogen, ty hon skulle gå till dans. Fästmannen hade lovat att komma men uteblev. En man stod där men ej fästmannen. Hon hälsa: go kväll! men denne svara ej. Nu såg hon att det var galet och sprang tillbaka till hemmet. Det var skogsmannen hon träffat. Han blev allt större och stärke, men då hon kom ur skogen stanna han. Då hon kom hem var där ljus tänt till all olycka, och hon blev vansinnig. Sedan de sökt kloga tillfrisknade hon.